

Robert Vannoy , Prorocy Wielcy, Wykład 25

Ezechiel – Otoczenie i struktura historyczna, Tyr

Ezechiel

A. Uwagi wstępne

Przejdźmy do Ezechiela i zwróćmy uwagę, że A. w zarysie to „Uwagi wstępne”.

Myślę, że ogólnie można powiedzieć, że Ezechiel jest jedną z zaniedbanych ksiąg Starego Testamentu. Myślę, że Izajasz i Daniel, a prawdopodobnie nawet Jeremiasz z czterech głównych proroków poświęcają więcej uwagi niż Ezechiel. Być może powodem tego jest to, że Ezechiel, jak sądzę, wymaga znajomości tła historycznego, aby zrozumieć, co dzieje się w tej księdze, być może bardziej niż w innych. Jest w nim mnóstwo symboliki, co oznacza, że trudno go zinterpretować. Ponadto, patrząc na pierwszy rozdział, od razu zostajesz uderzony materiałem symbolicznym. Masz ten obraz rydwanu tronu Boga z kołami w kołach. Wizjonerskie doświadczenie Ezechiela jest czymś bardzo odległym od tego, czego większość z nas kiedykolwiek doświadczyła. Myślę, że wiele osób czyta coś takiego i nie idzie dalej, próbując przestudiować tę książkę.

Powiem, że jeśli ludzie rzeczywiście patrzą na książkę, to głównie na jej ostatnie części. Być może w pewnym stopniu rozdziały 34–39, ale szczególnie rozdziały 40–48, w których znajduje się opis przyszłej świątyni, świątyni Ezechiela. Ale to, jak to interpretować, jest przedmiotem wielu kontrowersji. Większość ludzi nie zwraca uwagi na pierwsze dwie trzecie książki. Pierwsze dwie trzecie księgi dotyczą bardziej sytuacji Ezechiela. Kiedy dojdiesz do drugiej części książki, patrzysz w przyszłość. Większość osób pracujących z księgą koncentruje się na prorocत्वach dotyczących przyszłości.

1. Ezechiela 1:2 – Data i chronologia   Księga ma strukturę chronologiczną, o której powiem więcej później, ale zacznijmy od drugiego wersetu, w którym czytasz: „Piątego dnia miesiąca – był to piąty rok o wygnaniu króla Jehojachina -

słowo Pańskie doszło do kapłana Ezechiela, syna Buziego , nad rzeką Kebar w ziemi babilońskiej. Tam spoczęła na nim ręka Pana ”. Tak więc Ezechiel jest w niewoli, na wygnaniu w Babilonie, i doznaje tej wizji piątego dnia miesiąca, w piątym roku niewoli króla Jehojachina. Datą tego byłby rok 593 p.n.e. Znamy datę panowania królów Izraela i Judy. Piąty rok niewoli króla Jehojachina przypada na rok 593. Zwróć uwagę, że pierwszy werset również zawiera dość tajemnicze stwierdzenie, które ma pewne znaczenie chronologiczne, ale trudno jest dokładnie określić, o czym mówi. Czytamy: „ W trzydziestym roku, w czwartym miesiącu, piątego dnia, gdy przebywałem wśród wygnańców nad rzeką Kebar , otworzyły się niebiosa i miałem widzenia Boże ”. W trzydziestym roku, czwartym miesiącu, piątym dniu miesiąca, ale nie jest powiedziane, że w trzydziestym roku jakiego. Można przypuszczać, że to już trzydziesty rok jego życia, a ma już 30 lat. Tak to chyba należy rozumieć. Jeśli tak jest, to znamy wiek Ezechiela w roku 593 p.n.e., ponieważ drugi werset podaje tę datę 593.

2. Tło historyczne Od Jehojachina (597 p.n.e.) do upadku świątyni (586 p.n.e.)

Jeśli weźmiemy drugi werset z datą 593 p.n.e. w powiązaniu z tym, czego dowiedzieliśmy się z Księgi Królewskiej i Kronik w zakresie tła historycznego, otrzymamy tło dla książki. Pomyślmy o tym przez chwilę, tylko krótko. W 597 rpn Nabuchodonozor wziął do niewoli dużą liczbę mieszkańców Judy, w tym młodego króla Jehojachina, który panował zaledwie 3 miesiące. Następnie Nabuchodonozor umieścił Sedekiasza na tronie w Judzie. Sedekiasz był wujkiem Jehojachina. Można to znaleźć w 2 Królów 24:10 i dalej: „ W tym czasie oficerowie Nabuchodonozora, króla babilońskiego, ruszyli na Jerozolimę i oblegli ją, a sam Nabuchodonozor przybył do miasta, podczas gdy jego oficerowie je oblegali. Jehojachin, król Judy, jego matka, jego słudzy, jego dostojnicy i jego urzędnicy poddali mu się. W ósmym roku panowania króla babilońskiego wziął do niewoli Jehojachina. Jak zapowiedział Pan, Nabuchodonozor zabrał wszystkie skarby ze świątyni Pańskiej i z pałacu królewskiego, a także zabrał wszystkie złote

przedmioty, które Salomon, król izraelski, wykonał dla świątyni Pańskiej. Uprowadził na wygnanie całą Jerozolimę: wszystkich oficerów i wojowników, a także wszystkich rzemieślników i rzemieślników – w sumie dziesięć tysięcy. Pozostała tylko najbiedniejsza ludność kraju. Nabuchodonozor wziął Jehojachina do niewoli w Babilonie. Zabrał także z Jerozolimy do Babilonu matkę króla, jego żony, swoich urzędników i czołowych osobistości kraju. Król Babilonu deportował także do Babilonu całe siły siedmiu tysięcy wojowników, silnych i zdolnych do wojny, oraz tysiąc rzemieślników i rzemieślników. W jego miejsce królem uczynił Mattaniasza, wuja Jehojachina, i zmienił jego imię na Sedekiasz”. Zatem mamy rok 597 p.n.e. i dochodzimy do roku 593, piątego roku panowania Jehojachina, zgodnie z drugim werselem Księgi Ezechiela.

W tym ogólnym okresie w Judzie miało miejsce wiele deportacji. Pierwsza z nich sięga nieco wcześniej, do lat 605/604 p.n.e., w zależności od przyjętej chronologii. W 2 Królów 24:1 masz najwcześniejszy z nich: „Za panowania Jehojakima Nabuchodonozor, król babiloński, najechał tę ziemię, a Jehojakim został jego wasalem na trzy lata. Ale potem zmienił zdanie i zbuntował się przeciwko Nabuchodonozorowi. Pan posłał przeciwko niemu najeźdźców z Babilonu, Aramejczyka, Moabitów i Ammonitów ” i tak dalej.

Podczas tej deportacji w 605 rpn.e Daniel udał się do Babilonu. Okazuje się, że Daniel i Ezechiel są mniej więcej współcześni. Daniel wyprzedził Ezechiela i trafił do niewoli w Babilonie. Ezechiel nawiązuje do Daniela, jeśli spojrzysz na Ezechiela 14:14: „Nawet gdyby ci trzech mężczyźni — Noe, Daniel i Hiob — byli w nim, mogliby się ocalić tylko dzięki swojej prawości ”. To jest Ezechiel 14:14 i dalej w 14:20 znajduje się inna wzmianka o Danielu: „Z całą pewnością żyję’ – wyrocznia Wszechwładnego Pana – ‘nawet gdyby był w nim Noe, Daniel i Hiob, nie mogliby ocalić żadnego syna ani córka. Nie masz w Księdze Daniela żadnych odniesień do Ezechiela, ale masz odniesienie Ezechiela do Daniela. Choć niektórzy twierdzą, że Daniel wspomniany w Księdze Ezechiela jest starożytną postacią, o której wspominają źródła ugaryckie, zwaną Danel .

Ale w roku 605 p.n.e. doszło do pierwszej deportacji. Następnie drugi w 597 r. , w którym Ezechiel zostaje zabrany do Babilonu wraz z Jehojachinem i około 10 000 Żydów. Następnie, oczywiście, ostateczna deportacja i zniszczenie Jerozolimy przypada na rok 586 p.n.e., czyli 2 Królów 25:8-21. Miałeś więc serię trzech deportacji, gdy Żydzi walczyli z dominacją babilońską, ale do 586 roku p.n.e. Jerozolima została zniszczona, co doprowadziło do ostatecznej deportacji do Babilonu i zniszczenia pierwszej świątyni. Jeśli spojrzysz na 2 Królów 23:34, „ faraon Neco uczynił królem Eliakima, syna Jozjasza, w miejsce jego ojca Jozjasza i zmienił imię Eliakima na Jehojakim. Jest 23:34. A następnie werset 35: „ Jehojakim zapłacił faraonowi Neco srebro i złoto, którego żądał. W tym celu nałożył podatek na ziemię i zażądał od mieszkańców tej ziemi srebra i złota według ich szacunków. Jojakim miał dwadzieścia pięć lat, gdy został królem, a panował w Jerozolimie jedenaście lat . W 2 Królów 24:1 czytamy: „ Za panowania Jehojakima Nabuchodonozor, król babiloński, najechał tę ziemię, a Jehojakim został jego wasalem na trzy lata ”. Zatem jego lojalność zmienia się z płacenia daniny Egiptowi na płacenia daniny Babilonowi. A potem Jehojakim umarł w wersecie 5.

Jehojachin zostaje wzięty do niewoli, ale pod koniec Księgi Królewskiej zostaje uwolniony. Właściwie, widzicie, właśnie do tego chciałem podejść, mimo że Sedekiasz został osadzony na tronie w miejsce Jehojachina. Często myślisz o Sedekiaszu jako o ostatnim królu Judy. Naród żydowski tak naprawdę nie podzielał tego poglądu. Dla nich Jehojachin był prawowitym królem. Oczekiwali, że rządy Sedekiasza będą tymczasowe. Oczekiwali, że Jehojachin powróci do Judy i wznowi swoje panowanie, a Juda znów będzie niepodległym państwem. Tego właśnie chciał naród żydowski. Sedekiasz był w pewnym sensie nieślubnym mianowanym przez to zagraniczne mocarstwo. W oczach ludu Jehojachin był w rzeczywistości prawowitym królem.

Większość Żydów w tym czasie była bardzo patriotyczna. Pragnęli wrócić do ojczyzny. Pragnęli niepodległości Judy od Babilonu. Jestem pewien, że

potrafisz zrozumieć te uczucia. Ale z drugiej strony widzisz, że zadanie Ezechiela jest dość trudne, dla którego Pan powołuje Ezechiela na proroka. Musi im powiedzieć, że wygnanie nie jest tylko chwilowym nieszczęściem. To nie jest coś, co zakończy się wkrótce, ale dopiero się zaczęło. Sytuacja będzie się pogarszać, a nie poprawiać. Jest rok 597 p.n.e., kiedy trafia do niewoli, i jest rok 593, kiedy otrzymuje wizję pierwszego rozdziału.

To było przed rokiem 586 p.n.e., kiedy na Jerozolimę spadł prawdziwy, miazdzący cios. Zatem Ezechiel musi ostrzec lud na wygnaniu, a jego przesłanie z pewnością dociera także do Judy i Jerozolimy. Ezechiel musi powiedzieć Judzie, że ponownie zostaną najechani, Jerozolima zostanie zniszczona, a ich ojczyzna zostanie całkowicie zniszczona. Mówi im, że większość z nich skończy w niewoli setki kilometrów od domu. Naturalną reakcją większości ludzi byłoby postrzeganie Ezechiela jako niepatrioty, zdrajcy lub kolaboranta.

3. Znaczenie zniszczenia Świątyni   W jego pochodzeniu historycznym istniał jeszcze inny problem, z którym musiał się zmierzyć Ezechiel i ówczesni ludzie. Kiedy Babilończycy zajęli Jerozolimę i wzięli do niewoli króla, bardzo łatwo było dojść do wniosku, że bogowie Babilonu byli więksi od Boga Izraela. W tamtych czasach panowała koncepcja, że bóg kraju, który zwyciężył w bitwie, był bóstwem potężniejszym. Ezechiel i te dziesięć tysięcy ludzi zabranych do Babilonu obserwowało procesje w Babilonie tych babilońskich bóstw i kult w tych babilońskich świątyniach, który był bardzo wyszukany. Mogliby być pod wrażeniem wielkości Marduka , który jest bóstwem babilońskim, lub Nabu , innego bóstwa babilońskiego. Boga, który nie potrafił nawet chronić swojej własnej siedziby, Jerozolimy i świątyni, można było uważać za boga nieposiadającego dużej mocy ani znaczenia.

Ezechiel musi powiedzieć tym wygnańcom, że świątynia w Jerozolimie wkrótce zostanie zniszczona – to część jego przesłania – i że niewiele pozostanie w jakikolwiek widoczny sposób, aby zapewnić o istnieniu Boga Izraela. Myślę, że

to jest całkiem prawdopodobny powód pierwszego rozdziału. W rozdziale 1 Ezechiel otrzymuje wizję chwały i mocy Boga Izraela. Jest to bardzo imponujący obraz Boga Izraela. Z pewnością ta wizja uświadomiła samemu Ezechielowi istnienie i moc Boga.

4. Ezechiela 1:4 i następne – Wielkość chwały Pańskiej   Przyjrzyjmy się tylko niektórym fragmentom pierwszego rozdziału, wersetu 4 i następnych: „ I spojrzałem i ujrzałem wicher nadchodzącą z północy – ogromną chmurą z migającą błyskawicą i otoczona jaskrawym światłem. Środek ognia wyglądał jak żarzący się metal, a w ogniu znajdowało się coś, co wyglądało jak cztery żywe stworzenia. Z wyglądu przypominali mężczyznę, ale każdy z nich miał cztery twarze i cztery skrzydła. Nogi mieli proste; ich stopy były jak u cielęcia i lśniły jak polerowany brąz. Pod skrzydłami, z czterech stron, miały ręce ludzkie. Wszyscy czterej mieli twarze i skrzydła, a ich skrzydła stykały się ze sobą. Każdy siedł prosto; nie odwracali się, gdy się poruszali ”.

Aż do wersetu 15: „ Kiedy patrzyłem na żyjące stworzenia, zobaczyłem koło na ziemi obok każdego stworzenia z jego czterema twarzami. Tak wyglądał wygląd i budowa kół: błyszcząły jak chryzolit i wszystkie cztery wyglądały podobnie. Każdy z nich wyglądał jak koło przecinające koło. Poruszając się, podążali w dowolnym z czterech kierunków, w których znajdowały się stworzenia; koła nie obracały się, gdy stworzenia odchodziły. Ich felgi były wysokie i niesamowite, a wszystkie cztery felgi były pełne oczu dookoła .

Opis idzie dalej w rozdziale 1, wersecie 22 i dalej: „ Nad głowami żywych stworzeń rozciągało się coś, co wyglądało jak przestrzeń, lśniąca jak lód i budząca grozę. Pod przestrzenią ich skrzydła były wyciągnięte jedno ku drugiemu, a każde z nich miało dwa skrzydła zakrywające jego ciało. Kiedy stworzenia się poruszyły, usłyszałem szum ich skrzydeł, jak ryk rwących wód, jak głos Wszechmogącego, jak zgiełk armii. Kiedy zatrzymali się, opuścili skrzydła. Potem rozległ się głos znad przestrzeni nad ich głowami, gdy stali z opuszczonymi

skrzydłami. Nad przestrzenią nad ich głowami znajdowało się coś, co wyglądało jak szafirowy tron, a wysoko na tronie znajdowała się postać przypominająca ludzką. Widziałem, że od pasa w górę wyglądał jak żarzący się metal, jakby pełen ognia, a stamtąd w dół wyglądał jak ogień; i otoczyło go jasne światło .”

Następnie w ostatnim wersecie pierwszego rozdziału widzisz: „ Jak tęcza na chmurach w deszczowy dzień, taki był blask wokół niego. Taki był wygląd podobieństwa chwały Pańskiej. Gdy to zobaczyłem, upadłem na twarz i usłyszałem głos mówiącego ”. A potem zostajesz wezwany : „ Powiedział do mnie: «Synu człowieczy, stań na nogi, a będę do ciebie mówił»”. Otrzymał także zadanie przekazywania słowa Bożego swojemu ludowi.

Z pewnością ta wizja wielkości chwały Pana zawarta w pierwszym rozdziale wywarła ogromny wpływ na Ezechiela. W książce wielokrotnie nawiązuje do tej wizji. Myślę, że to, co widzi, to chwała i splendor Boga Izraela znacznie przewyższają chwałę i splendor bogów Babilonu. Zatem Izrael został wzięty na wygnanie nie dlatego, że bogowie Babilonu byli silniejsi, ale dlatego, że Pan postanowił ukarać lud, aby sprowadzić sąd za jego grzechy. Oto jego tło historyczne.

5. Struktura Księgi Ezechiela   Przejdźmy do struktury księgi, jeszcze w części „Uwagi wstępne”. Myślę, że księga jest podzielona na następujące sekcje: w pierwszych trzech rozdziałach znajduje się „wizja Ezechiela dotycząca Boga i powołania”. Pierwszy rozdział to wizja, a następne jego powołanie znajduje się w rozdziałach 2 i 3. Rozdziały 4-24: „Orędzia przepowiadające i uzasadniające Boży zamiar sprowadzenia sądu na Jerozolimę”. Prowadzi to do punktu kulminacyjnego wyroku w sprawie Jerozolimy z roku 586 p.n.e. Następnie rozdziały 25–32: „Proroctwa przeciwko obcym narodom”. Później poczynię kilka komentarzy na ten temat, w sposób, który pasuje do chronologii rzeczy, ale w rozdziałach 25-32 on odwraca się od skupiania się na Judzie i Jerozolimie i skupia się na prorokowaniu przeciwko obcym narodom. Następnie rozdziały 33-48 brzmią :

„Proroctwa dotyczące przyszłego odrodzenia Izraela”. Zamiast patrzeć w najbliższą przyszłość i rychły sąd, zwraca się ku bardziej odległej przyszłości, gdy sąd się dokona, i mówi o przyszłym przywróceniu. Oto 4 podstawowe rodzaje materiałów zawartych w tej książce. A więc to wszystko w części A. , „Uwagi wprowadzające”.

B. Sąd i Przywrócenie: Ogólny przegląd rozdziałów 1-24 Ezechiela B. to „Ogólny przegląd rozdziałów 1-24”. Nie mam zamiaru wiele robić z 1-24. 1-24 tak naprawdę dzieli się na dwie części: jego wizję i wezwanie w 1-3, a następnie w 4-24 te przesłania dotyczące nadchodzącego sądu nad Jerozolimą. Myślę, że wszyscy jesteście świadomi, że w tych orędziach Ezechiel nie tylko mówi, ale także w wielu przypadkach wyraża w sposób symboliczny pewność nadchodzącego sądu nad Jerozolimą. Myślę, że interesujące jest odnotowanie, kiedy rozpoczyna się faktyczne oblężenie Jerozolimy . Spójrz na 24:1 i 2. Znajduje się ono na samym końcu drugiej części. „ W dziewiątym roku, w dziesiątym miesiącu, dziesiątego dnia, doszło do mnie słowo Pana: «Synu człowieczy, zapisz tę datę, właśnie tę datę, ponieważ właśnie tego dnia król babiloński oblegał Jerozolimę .” A jeśli przejdziesz do 2 Królów 25:1-2, przeczytasz: „ Tak więc w dziewiątym roku panowania Sedekiasza, dziesiątego dnia dziesiątego miesiąca, Nabuchodonozor, król Babilonu, wyruszył na Jerozolimę z całym swoim wojskiem. Rozłożył obóz poza miastem i zbudował wokół niego urządzenia oblężnicze. Miasto było oblężone aż do jedenastego roku panowania króla Sedekiasza ”. Ale widzicie, kiedy rozpoczyna się faktyczne oblężenie Jerozolimy, Ezechiel zmienia swoje przesłanie. Nie potępia w dalszym ciągu niegodziwości tych ludzi i nie mówi: „A nie mówiłem, dostaniesz to, na co zasługujesz” czy coś w tym rodzaju. Widzicie, że w tym momencie przechodzi do prorokowania przeciwko obcym narodom. Zatem w okresie, gdy Jerozolima jest oblężona i niszczona, przesłanie Ezechiela ulega zmianie. To, co mówił przez cały czas, teraz się spełnia i teraz zajmuje się czymś innym. W rozdziałach 25-32

Ezechiel kieruje swoje proroctwo przeciwko obcym narodom.

Potem, gdy posłaniec przychodzi i oznajmia, że miasto rzeczywiście upadło, w Księdze Ezechiela 33:21 czytamy: „ W dwunastym roku naszego wygnania, w dziesiątym miesiącu, piątego dnia, przyszedł do mnie człowiek, który uciekł z Jerozolimy i rzekł: Miasto upadło! To jest Ezechiela 33:21. Po raz kolejny jego wiadomości się zmieniają; rozdziały od 33 do 48 skupiają się teraz na przyszłości. Nadszedł sąd i teraz przynosi on przesłania dotyczące przywrócenia. Istnieje więc pewien związek pomiędzy strukturą księgi i tematem przesłaniów, a chronologia tego, co się dzieje, i historia tego, co się dzieje, korelują z tym, co dzieje się w Jerozolimie. Myślę, że to pomaga zrozumieć strukturę książki.

W Księdze Ezechiela 33:22 znajduje się stwierdzenie: „ W wieczór poprzedzający przybycie tego człowieka ręka Pana była na mnie i otworzył moje usta, zanim ten człowiek przyszedł do mnie rano. W ten sposób otworzyły się moje usta i już nie milczałem . Jednak w 3:2 6 czytano: „ Przykleję twój język do podniebienia, tak że będziesz cichy i nie będziesz mógł ich ganić, chociaż są domem buntowniczym ”. To stwierdzenie jest trudne, aby wiedzieć dokładnie, jak je przyjąć. Myślę, że jest możliwe, że nie mógł mówić, chyba że Pan przyszedł do niego z konkretnym przesłaniem. Innymi słowy, wydaje się, że te przesłania pomiędzy rozdziałami 3 i 24 były jedynymi, które zostały przekazane, ale być może nie mógł mówić inaczej, dopóki nie zakończył się sąd w sprawie Jerozolimy. W notatce NIV Study Bible czytamy: „Jego milczenie podkreśliło upartą odmowę Izraela poważnego traktowania słowa Bożego. Stan ten został złagodzony dopiero po upadku Jerozolimy”. Więc nie wiem, ale prawdopodobnie jest to rozsądny sposób, aby to zrozumieć.

Niektórzy uważają, że musiał leżeć na boku mniej więcej godzinę dziennie przez 490 dni. Nie żeby był tam przez cały dzień, ale przez taką liczbę dni. Inni uważają, że mógł dać jakąś wskazówkę, że może miał znak: dzień 1, dzień 2, dzień 3, a on przeżył kilka dni w krótszym czasie. Nie wiem. Wydaje się, że myślenie, że faktycznie leżał na boku przez 490 kolejnych dni, przez cały dzień,

nie jest niemożliwe, ale można się zastanawiać, czy może po prostu leżał tam tylko przez pewien okres czasu każdego dnia przez 490 dni.

Oto proroctwa przeciwko obcym narodom, których ukazanie nie zajęłoby tak dużo czasu. „ Tak więc w dziewiątym roku panowania Sedekiasza, dziesiątego dnia dziesiątego miesiąca ”, to jest 2 Królów 25:1, „ Nabuchodonozor, król babiloński, wyruszył na Jerozolimę z całym swoim wojskiem. Rozłożył obóz poza miastem i zbudował wokół niego urządzenia oblężnicze. Miasto było obleżone aż do jedenastego roku panowania króla Sedekiasza. Dziewiątego dnia *czwartego* miesiąca głód w mieście był tak dotkliwy, że ludzie nie mieli co jeść. ” i tak dalej. A zatem przechodzimy od dziewiątego do jedenastego roku panowania Sedekiasza, zatem oblężenie trwało dość długo i trwało dwa lata.

C. Wyrok przeciwko obcym narodom – Ezechiel 25-32 zwł. Proroctwo przeciwko Tyrowi

Przejdźmy do rozdziałów 25-32 Księgi Ezechiela. Chcę przyjrzeć się tutaj kilku fragmentom. To jest w tej części „Sądu przeciwko obcym narodom”. Jest tam kilka interesujących przepowiedni. Pierwszy, któremu chciałbym się z wami przyjrzeć, znajduje się w rozdziale 26. Myślę, że powinniśmy przeczytać ten rozdział, przynajmniej pierwsze 14 wersetów.

To jest Ezechiel 26: „ Proroctwo przeciwko Tyrowi ”. „ W jedenastym roku, pierwszego dnia miesiąca, doszło do mnie słowo Pana: «Synu człowieczy, ponieważ Tyr powiedział o Jerozolimie: «Aha! Brama do narodów jest zniszczona, a jej drzwi otworzyły się przede mną; teraz, gdy leży w ruinie, będzie mi się powodziło.» Dlatego tak mówi Wszechwładny Pan: Występuję przeciwko tobie, Tyrze , i sprowadzę na ciebie wiele narodów, jak morze wzburzające swoje fale. Zniszczą mury Tyru i zburzą jego wieże; Zeskrobę jej gruz i uczynię z niej nagą skałę. Będzie na morzu miejscem zarzucania sieci, bo Ja to powiedziałem, wyrocznia Wszechwładnego Pana. Będzie łupem narodów, a jego osady na kontynencie zostaną zniszczone przez miecz. Wtedy poznają, że Ja jestem Pan. Bo

tak mówi Wszechwładny Pan: Z północy sprowadzę na Tyr Nabuchodonozora, króla babilońskiego, króla królów, z końmi i rydwanami, z jeźdźcami i wielkim wojskiem. Zniszczy mieczem wasze osady na kontynencie; On zorganizuje przeciwko wam prace oblężnicze, zbuduje rampę aż do waszych murów i podniesie przeciwko wam swoje tarcze. Skieruje ciosy swoich taranów na wasze mury i zniszczy wasze wieże swoją bronią. Jego koni będzie tak wiele, że pokryją cię kurzem. Wasze mury zadrżą na dźwięk koni bojowych, wozów i rydwanów, gdy wejdzie w wasze bramy, tak jak ludzie wchodzi do miasta, którego mury zostały przebite. Kopyta jego koni zdepczą wszystkie twoje ulice; zabije twój lud mieczem, a twoje mocne filary runą na ziemię. Splądrują wasze bogactwa i zagrabią wasze towary; zburzą wasze mury i zburzą wasze piękne domy, a wasze kamienie, drewno i gruz wrzucą do morza. Położę kres waszym hałaśliwym pieśniom i nie będzie już słyszeć muzyki waszych harf. Uczynię cię nagą skałą i staniesz się miejscem zarzucania sieci. Nie będziecie już odbudowani, bo Ja, Pan, to powiedziałem – wyrocznia Wszechwładnego Pana. ”

Niektórzy z was mogą być zaznajomieni z tymi prorocत्वami Opona . Wiele lat temu organizacja Moody Science Film wyprodukowała film na temat prorocтва Tyru i użyła go jako swego rodzaju apologetycznego argumentu na rzecz tematu prorocтва/wypełnienia w Piśmie Świętym, aby pokazać istnienie i prawdziwość Boga Izraela, gdy mówi on z wyprzedzeniem o różnych rzeczach które miały zostać spełnione od dawna. Często przytaczano je jako przykład prorocтва, które w oczywisty sposób spełniło się w niezwykle sposób.

Jednakże interesujące jest to, że są też ludzie, którzy używają tego prorocтва w dokładnie odwrotnym znaczeniu, jako przykład niewiarygodności prorocत्व Starego Testamentu, opartych na twierdzeniu, że Ezechiel w sposób oczywisty kłamie w tym, co według niego się tutaj wydarzy. Historycznie rzecz biorąc, nie stało się tak, jak powiedział. Jeśli spojrzysz na materiał, który ci właśnie dałem, strona 50, znajduje się tam wpis Gordona Oxtoby’ego, *Prediction and Fulfillment in the Bible*, strony 79 i 80. Zwróć uwagę, co on mówi: „Ale

Nabuchodonozor nie zdobył Tyru, jego oblężenie się nie powiodło. Sam Ezechiel zdał sobie sprawę, że tak było i dlatego później wysunął nowe orzeczenie, w którym przyznał, że Nabuchodonozor zmusił swoją armię do ciężkiej pracy przeciwko Tyrowi. Każda głowa wyłysiała, każde ramię zostało wytarte. Ani on, ani jego armia nie otrzymali od Tyru nic na pokrycie kosztów pracy, którą przeciwko niemu wykonał. „Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto Ja oddam ziemię egipską Nabuchodonozorowi. I zabierze ze sobą swoje bogactwa, łupy i łupy i będzie to zapłata dla jego armii.” To jest Ezechiel 29:18 i 19. Następnie Okstoby mówi: „To kwestia trzech zapisów historycznych, możemy dodać, że oblężenie Tyru trwało około 13 lat od 585 do 572, ale zakończyło się niepowodzeniem. Część Tyru znajdowała się na wyspie oddalonej o pół mili od brzegu, obecnie połączonej z lądem mierzą piaskową. Tyryjczykom udało się odeprzeć wroga i ostatecznie pogodzili się z Nabuchodonozorem. Ale miasto nie zostało zdobyte ani zniszczone i nigdy nie zostało odbudowane, jak wcześniej przepowiedział Ezechiel”. Następnie wracasz do tego fragmentu i pytasz: Czy tak jest tam napisane? Czy Okstoby ma rację? Co z tym zrobić?

Widzicie, Okstoby twierdzi, że Ezechiel mylił się, przepowiadając, że Nabuchodonozor doprowadzi Tyr do ostatecznego końca, ponieważ to oblężenie nie zakończyło się sukcesem i nie zniszczył miasta. W ten sposób Tyryjczycy w końcu pogodzili się z Nabuchodonozorem. Jednak miasto nie zostało zdobyte ani zniszczone, jak przepowiedział Ezechiel. Pytanie jednak brzmi: czy Ezechiel powiedział, że Nabuchodonozor doprowadzi Tyr do ostatecznego końca?

Jeśli przyjrzesz się bliżej prorocत्वu, zauważysz kilka rzeczy. Myślę, że to prawda w rozdziale 26, wersety 12 do 14, gdzie jest napisane: „Będą plądrować wasze bogactwa i plądrować wasze towary; zburzą wasze mury i zburzą wasze piękne domy, a wasze kamienie, drewno i gruz wrzucą do morza. Położę kres waszym hałaśliwym pieśniom i nie będzie już słychać muzyki waszych harf. Uczynię cię nagą skałą i staniesz się miejscem zarzucania sieci. Nie będziecie już odbudowani, bo Ja, Pan, to powiedziałem – wyrocznia Wszechwładnego Pana”.

Werset 14: „Uczynię cię nagą skałą i staniesz się miejscem zarzucania sieci. Nigdy nie zostaniesz odbudowany.” Nabuchodonozor nie wypełnił tego, co opisano w wersety 12 i 14. Nie zabrał towaru, czyli w wersecie 12. Nie wrzucił gruzów miasta do wody, jak w dalszej części wersey 12: „będą zburzcie wasze mury i zburzcie wasze piękne domy, a wasze kamienie, drewno i gruz wrzucicie do morza”. Nabuchodonozor tego nie zrobił. Werset 14: Nie zrównał miasta z ziemią jak wierzchołek skały, aby nigdy nie było go odbudowanego. Myślę jednak, że to, co zrobił Oxtoby, choć myślę, że jest to jasne, polega na zaniedbaniu przeczytania tekstu. Jeśli wrócisz wcześniej do wersey 3, gdzie zostało to wprowadzone, zwróć uwagę, że jest tam napisane: „Tak mówi Wszechwładny Pan: Występuję przeciwko tobie, Tyrze, i sprowadzę na ciebie wiele narodów, jak morze wzburzające swoje fale W wersecie 4 czytamy: „Zburzą mury Tyru i zburzą jego wieże”. Wiele narodów to robi. Można więc powiedzieć, że gdyby Nabuchodonozor to zrobił, wówczas wersety 3 i 4 byłyby błędne, ponieważ nie byłoby wielu narodów – byłby to jeden naród.

Myślę jednak, że w tym proroctwie dzieje się tak, że Ezechiel, począwszy od wersey 7, mówi o Nabuchodonozorze w ramach serii ataków na Tyr, a w wersecie 7 mówi: „Sprowadzę Nabuchodonozora do Tyru”. Zaimek zmienia się z „oni” w liczbie mnogiej na trzecią liczbę pojedynczą rodzaju męskiego; tak więc w wersecie 8 jest napisane: „On zabije mieczem córki twoje na polu. Zbuduje przeciwko tobie twierdzę i postawi górę oblężniczą. Nabuchodonozor rzeczywiście oblegał Tyr. „Ustawi maszyny wojenne pod twoim murem”. I wersey 11: „On pobije twój lud mieczem, twoje potężne załogi powalą na ziemię”. Zatem w wersety od 7 do 11 występuje trzecia forma rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej, ale w wersecie 12 zmienia się ona z powrotem na liczbę mnogą. W 12 widzicie „oni”. Jest to zaimek w liczbie mnogiej w liczbie 12, tak jak w wersecie 4: „wiele narodów zniszczy mury”. Zatem w wersecie 12: „Będą plądrować wasze bogactwa i plądrować wasze towary. Dlatego myślę, że w proroctwach z wersey od 12 do 14, które nie wypełniły się przez

Nabuchodonozora, chodzi nie tylko o Nabuchodonozora, ale o wiele narodów. Historycznie rzecz biorąc, dość interesujące jest przyjrzenie się temu, co stało się z Tyrem .

Mówię, że wersety 3 i 4 mówią o wielu narodach jako o „oni”, a wersety od 7 do 11 mówią konkretnie o Nabuchodonozorze. Ale potem w wersecie 12 wydaje się, że wracamy do „wielu narodów”, „oni”.

Kiedy spojrzysz na rozdziały od 12 do 14, gdzie powracasz do „oni”, a zwłaszcza ostatnią część 12, „ oni zburzą twoje mury i zburzą twoje wspaniałe domy, a twoje kamienie, drewno i gruz wrzucą do morza ” , historycznie jasne jest, że wydarzyło się to w 332 rpnie, kiedy Aleksander Wielki oblegał Tyr . Tyr składał się z miasta na kontynencie i miasta na wyspie na kontynencie. Nabuchodonozor zburzył mury miasta na kontynencie i zabił wielu mieszkańców, ale wielu ludzi uciekło do tego miasta na wyspie u wybrzeży. Mieszkali tam dalej, ponieważ nie mógł nic zrobić w sprawie miasta na wyspie. Tak więc, gdy Aleksander wystąpił przeciwko Tyrowi , to wyspiarskie miasto nadal było kwitnącym portem, podczas gdy miasto na kontynencie było w większości ruiną. Ale miasto na wyspie było kwitnącym miejscem.

Następnie masz dość dziwną przepowiednię: „Położą wasze kamienie, wasze drewno i wasz proch w środku wody”. Dlaczego ktoś miałby to zrobić? Spójrz na stronę 49 swoich cytatów. Mam tam kilka akapitów z książki James Free’s *Archaeology and Bible History* : „ Ezechiel przepowiedział, że: «Położą wasze kamienie, wasze drewno, wasz proch w wodzie i Tyr stanie się jak wierzchołek skały, przydatne jedynie jako miejsce do zarzucania sieci. Jak cudownie jest zabrać bezwartościowe pozostałości miasta i umieścić je pośród wody. Z pewnością można by zatrudnić tę siłę roboczą do bardziej pożytecznego zadania.

Aleksander i Tyr

Jednakże spełnienie nastąpiło w kampanii Aleksandra przeciwko Tyrowi .

Kiedy Aleksander po raz pierwszy zbliżył się do wyspiarskiego miasta Tyr , istniała chęć poddania się, jednak gdy zażądał pozwolenia na wejście do miasta i odprawienie kultu w świątyni boga Melkarta , odmówiono mu. Mieszkańcy Tyru odmówili przyjęcia jego prośby, uzasadniając to chęcią zachowania neutralności w konflikcie między Macedonią a Persją. Aleksander rozpoczął oblężenie miasta i stwierdził, że przed jego zdobyciem musiał pracować przez 7 miesięcy.

Postanowił zbudować most lądowy, czyli kret , wykorzystując cedry z gór Libanu jako stopy i gruz starego miasta lądowego jako materiał na kreta. W miarę jak woda stawała się coraz głębsza, trudności robotników wzrastały. Na wszelkie możliwe sposoby przeszkadzali im także mieszkańcy Tyru , którzy mieli dobrą flotę. Aby sprostać temu wyzwaniu, Aleksander pozostawił budowę kreta swoim inżynierom wojskowym, udał się na północ, aby zbierać statki, statki Arabus i Byblos u wybrzeży Syrii. Udał się do królów Arabusu i Byblos, którzy oddali mu do dyspozycji swoje statki. Z Cypru udało mu się zabezpieczyć 120 statków, a z Sydonu około 80. Dysponując flotą składającą się z około 220 okrętów wojennych, Aleksander mógł dorównać sporej, choć mniejszej flocie Tyryjczyków. Po 7 miesiącach kret został przyniesiony pod mury położonego na wyspie Tyru . W sierpniu 332 roku p.n.e. mur został wyrwany z kreta i część floty Tyru została zatopiona. Wraz ze zdobyciem miasta tysiące mieszkańców zostało sprzedanych na targ niewolników, według Ariusza 13 000; Według Diodora 30 000 . Proroctwo Ezechiela dotyczące ułożenia kamieni, drewna i pyłu w wodzie spełniło się szczególnie, gdy inżynierowie Aleksandra zbudowali kret i wykorzystali pozostałości starożytnego lądowego miasta Tyr , układając je w wodzie. ”

Zatem koniec wersetu 12 znajduje się w niezwykłym wypełnieniu w czasach Aleksandra, jednakże wersety 13 i 14 nie zostały w pełni wypełnione nawet w tym momencie, ponieważ czytasz: „, Położę kres waszym hałaśliwym pieśniom i nie będzie już słycać muzyki waszych harf. Uczynię cię nagą skałą i staniesz się miejscem zarzucania sieci. Nie będziecie już odbudowani, bo Ja, Pan,

to powiedziałem – wyrocznia Wszechwładnego Pana ”. Nie był to jednak koniec Tyru za czasów Aleksandra, pomimo tego podboju i zajęcia przez niego miasta na wyspie. Po tym czasie miasto na kontynencie istniało dalej i jego element pozostał.

Aleksander w dużym stopniu zniszczył miasto na wyspie, ale w miejscu, w którym znajdowało się miasto na kontynencie, nadal znajdowały się resztki ludzi. Pod rządami Seleucydów odrodziło się i istniało nadal pod rządami Rzymian, aż do czasów kontroli muzułmańskiej i zajęcia tego miejsca przez krzyżowców. Ostatecznie został zniszczony w 1292 roku przez Saracenów. Byli tam arabskimi muzułmanami we wczesnym średniowieczu, około 1292 roku. Miasto nigdy nie podniosło się po tym ciosie. I do dziś pozostał niezamieszkały.

Spójrz na stronę 48, na dole strony. Niestety, przy pisaniu tego tekstu pominięto pierwsze zdanie. Ale to pochodzi z artykułu o Tyrze z Encyklopedii Britannica. Cytat ten powinien zaczynać się w ten sposób: „Miasto przechodziło kolejno pod panowanie Seleucydów około 198 roku p.n.e. i Rzymian w 68 roku p.n.e. Jezus odwiedził okolice Tyru i Sydonu. (Mateusza 15:21-28 i Marka 7:24-31). Paweł spędził tydzień w Tyrze ze współchrześcijanami, podczas gdy statek wyładowywał jego ładunek (Dzieje Apostolskie 21:3-7) podczas jego podróży z Efezu do Jerozolimy. W czasach rzymskich miasto słynęło z produkcji jedwabiu i jedwabnych szat oraz purpury tyryjskiej pozyskiwanej ze ślimaków genialnego Mureksa. W II wieku n.e. Tyr stał się morzem biskupim. Około roku 254 został tam pochowany uczonec Orygenes. Euzebiusz z Cezarei wygłosił tam kazanie na temat Bożego stworzenia w roku 323. W roku 638 miasto zostało zdobyte przez muzułmanów. Zostało zajęte przez krzyżowców w 1124 r. Święty cesarz rzymski Fryderyk I Barbarossa utonął w 1190 r. i został pochowany w katedrze krzyżowców. W 1291 muzułmanie odbili i zniszczyli miasto, i to był koniec miasta Tyr , 1291.” Widzisz więc , że jeśli chodzi o wypełnienie się proroctwa Ezechiela, począwszy od wersetu 3 i 4, „wystąpi przeciwko tobie wiele narodów. Zniszczą Tyr .” Wersety 13 i 14 ostatecznie to „oni” spowodują, że ucichnie

dźwięk harf i sprawią, że będzie ona niczym szczyt skały, która już nigdy nie będzie zamieszkana. Widzicie więc, że spełnienie jest długim następstwem Nabuchodonozora, Aleksandra, Rzymian, muzułmanów i krzyżowców, aż do ostatecznego zniszczenia. Dziś nie jest to miejsce zamieszkałe.

Zniszczenie Sydonu

A teraz jeszcze jedna uwaga, a potem zrobimy sobie przerwę. W przeciwieństwie do prorocstwa przeciwko Tyrowi, spójrz na prorocstwo przeciwko Sydonowi, miastu siostrzanemu Tyru. To jest w rozdziale 28, wersecie 21 i następnym: „Synu człowieczy, zwróć swoje oblicze przeciwko Sydonowi; prorokuj przeciwko niej i mów: Tak mówi Wszechwładny Pan: Występuję przeciwko tobie, Sydonie, i zyskam chwałę w tobie. Gdy wymierzę jej karę i okażą się w niej święty, poznają, że Ja jestem Pan. Ześlę na nią zarazę i sprawię, że poleje się krew na jej ulicach. Wpadną w nią zabici, z mieczem skierowanym przeciwko niej ze wszystkich stron. Wtedy poznają, że Ja jestem Pan.”” Sydon jest miastem siostrzanym Tyru. Prorocstwo przeciwko Tyrowi przepowiada, że miasto zostanie zniszczone i nigdy nie zostanie odbudowane, ale w przypadku Sydonu Ezechiel mówi, że na jego ulicach będą mieszkać lokatorzy. Nie mówi nic o zniszczeniu Sydonu jako miasta, które nigdy nie zostanie odbudowane. Na ich ulicach będzie krew.

Co ciekawe, jeśli dzisiaj udasz się na wybrzeże fenickie (lub libańskie), odkryjesz, że Sydon jest nadal miejscem zamieszkanym. Sydon istnieje nadal, licząc 50 tysięcy mieszkańców. To ważne miejsce. Tyr jest pusty, więc znowu myślę, że w tym przypadku mamy przykład niezwyklej przepowiedni, która pokazuje istnienie i prawdziwość Boga objawienia biblijnego.

Przepisane przez Christę Coners
 Szorstki pod redakcją Teda Hildebrandta
 Ostateczna edycja: dr Perry Phillips
 Z ponowną narracją dr Perry'ego Phillipsa